

V utorok pred prvým [Schodiskom](#) Gejza pomerne kategoricky vystúpil proti tomu, aby sme hrali takýto formát súťaže a v podstate vystúpil vo všeobecnosti proti tomu, aby sme v utorok hrávali impové, či cross-impové turnaje. Okrem iného potlačení topškórových turnajov v klube dával za vinu to, že:

- na Veľkej cene Košíc sa len štyri košické páry dostali cez 50% a najlepší košický pár skončil až na 21. mieste
- posledný zápas s Miškovcom sme vysoko prehrali s doteraz nebývalým rozdielom, predposledný sme síce vyhrali, ale sériu predchádzajúcich prehrali
- v párovom turnaji záleží na každom zdvihu a o konečnom výsledku rozhoduje každé aj na prvý pohľad nezaujímavé rozdanie, preto musí byť hráč celý čas sústedený, o výsledku impového turnaja rozhodujú 2-3 rozdania
- schodisko nemá nič spoločné so súťažným bridžom

Poznámka: Gejzove výroky som parafrázoval, nepamätám si ich úplne presne, dúfam že ich zmysel som nezmenil, ak áno, tak ich opravím.

Veľká cena Košíc 2011

Tohoročná Veľká cena Košíc bola špecifická tým, že väčšina našich silnejších hráčov nehrala so svojimi stabilnými partnermi a mnohí nastúpili v improvizovanej zostave, napríklad

- Horňák-Jakubík, ktorí inak boli najlepším košickým párom
- Hencz-Klimčík
- Lohay-Krátky
- semistabilný pár Boros-Magda

Na druhej strane je pravdou, že aj naše stabilné silnejšie páry tentokrát hrali výrazne pod svoje možnosti najmä:

- Pankovič - Munka 46,55%
- Števík-Ploščica 44,09%

Prečo hralo toľko silných košických hráčov v improvizovanom zložení by si zaslúžilo osobitný rozbor. V podstate u každého bol dôvod iný, napríklad Horňák-Menyhért spolu nehrali, pretože Menyhért zabezpečoval technické vybavenie, v prvom rade skórovanie pomocou bridžmejtov.

Prečo to nešlo páru Pankovič-Munka by mali vedieť oni, v klube však pomerne často spolu nehrajú, čo samo osebe nemusí byť na závalu, ale v ich prípade to pravdepodobne na závalu je. Jediný pár, ktorému možno "uškodilo" pravidelné utorkové hranie impových turnajov môžu byť Števík-Ploščica, ktorí obvykle hrávajú iba v utorok a tak je to jediný pár v klube, ktorý naozaj toho roku častejšie hral impové turnaje než topškórové, v I. lige však boli súčasťou jediného družstva, ktoré porazilo Légiu a po jarnej časti skončili druhí, takže ak by som aj pripustil, že v topškórových turnajoch ich výkonnosť klesla (znova opakujem, že z jediného turnaja ťažko jednoznačne prejedikovať takýto záver) tak v družstách im to bolo ku prospechu (s tou istou výhradou). Inak zaiste nezanedbateľnú rolu u nich hraje to, že hrávajú snáď o 66% menej klubových turnajov než väčšina ostatných hráčov v klube.

Napriek tomu, že v súčasnosti hrávame v klube impové turnaje oveľa častejšie než v minulosti, toho roku sme topškórové turnaje hrali viackrát než impové. Matematika je jednoduchá, každý piatok topškórový turnaj a v utorok, ak sa nehrala skupinovka alebo schodisko, tak sa obvykle hralo na topy, takže niet dôvodu, aby hráči stratili topškórovú dravosť.

Na druhej strane nie je celkom korektné vytriahnuť iba jeden turnaj, v tomto prípade VC

Košice a nespomenúť, že na silne a relatívne početne obsadenom Karpatskom pohári dva naše páry boli zo slovenských párov najlepšie a aj v celkovej výsledkovej listine boli vysoko na 4. a 5. mieste.

Košice-Miškovec

Čo sa týka zápasu s Miškovcom, tak hranie impových turnajov, ktoré hráčov vychováva k zodpovednému licitovaniu záväzkov nielenže nemôže zhoršiť cit pre družstevné súťaže, ale naopak ho výrazne zosilňuje, takže tomuto argumentu nerozumiem, osobne som presvedčený, že postup dvoch košických družstiev medzi semifinálovú štvoricu v I. lige je do značnej miery podmienený aj tým, že sme impové turnaje v poslednom čase hrávali pravidelne.

Na zápas proti Miškovcu sme nastúpili výrazne oslabení, jeden z párov si absolútne nerozumel, konvenčné hlášky boli u neho možno častejšie nepochopené než pochopené, napríklad otázka na singla 2 piky po otvorení 2 srdcia zostala zapasovaná, pritom tam mali a súper aj licitovali malý slem a podobných nedorozumení mal tento pár v každom zápase niekoľko a mali sme tam ešte jeden pár, ktorý hral výrazne pod svoje možnosti a tiež spolu väčšinou nehráva, ale ani ich partnerské nezhody určite nesúviseli s tým, či v klube hráme alebo nehráme topskórové turnaje. Kým Maďari nasadili svojich najsilnejších hráčov, v našej zostave už niekoľko rokov chýba Gejza Boros, ktorý kvôli nesúhlasu s krokmi SBZ v problematike majstrovských bodov okrem iného odmieta nastúpiť na zápasy Košice-Miškovec. Hoci jeho výhrady voči tomu, ako sme pozmenili systém majstrovských bodov chápem, jeho postoj k zápasom Košice-Miškovec nerozumiem, keďže tieto zápasy nijako nesúvisia s politikou SBZ, hrávali sme ich už v čase, keď žiaden SBZ, či majstrovské body neexistovali. Ide o priateľské stretnutia našich klubov, neraz sa Miškovčania na Gejzu pýtali a veľmi radi by si proti nemu zahrli a priateľsky by sa s ním porozprávali.

Aj som to v klube otvorene povedal, že keby v Miškovci Gejza nastúpil, dopadli by sme oveľa lepšie, pri našej aktuálnej forme by sme síce pravdepodobne tiež prehrali, ale naša prehra by nebola až natoľko zdrvujúca. Jedna lastovička síce leto nerobí a jediný hráč nás všetkých určite nevytrhne z biedy, ale Gejzova prítomnosť by radikálne zmenila zloženie dvoch a možno všetkých troch družstiev a osobne si myslím, že napríklad naše družstvo by v zložení Horňák-Menyhért, Belyus-Gabrik určite aspoň raz vyhralo a dve prehry by boli menej výrazné a družstvo v ktorom by bol Gejza by s veľkou pravdepodobnosťou aspoň jednu výhru tiež dosiahlo.

Áno, je pravdou, že kým v rokoch 2001 až 2006 sme v slovenskom bridži dominovali, v súčasnosti sme výrazne ustúpili. Nie je to však len o tom, že hráme horšie, osobne si myslím, že zvyšok Slovenska hrá výrazne lepšie než v minulosti. Naše zhoršenie do značnej miery súvisí s vekom a zdravotným stavom väčšiny našich najsilnejších hráčov, ktorí sú skoro všetci v dôchodkovom veku, ostatní povyrástli pravidelným hraním na BBO, kým na ňom nehrali, tak sa k reálnemu bridžu dostávali iba v úzkom kruhu 4-6 hráčov, mnohí si dokonca bridž pri stolíku nemohli zahrať vôbec a na internete sa nehralo. Takže istý ústup z výslnia je pochopiteľný a v istom slova zmysle z celoslovenského pohľadu aj prospešný, prirodzene aj ja by som bol rád, keby sa niektorému košickému páru či družstvu podarilo znovu dosiahnuť úspech či už v rámci Slovenska, či dokonca v medzinárodnom meradle.

Bezospornou výhodou schodiska, či predtým skupinovky je, že sa za klubový večer odohrá výrazne viac rozdaní, než pri obyčajnom párovom turnaji. Napríklad v utorok pri 12 pároch, by sme klasicky znovu odohrali iba 22 rozdaní a "Hurá domov či na pivo". Takto sme odohrali až 30 rozdaní rozdaní a hrali sme to kratší čas, než inokedy 24 rozdaní.

Impové versus topskórové turnaje

Aj v impovom turnaji musí byť hráč celý čas sústredený, áno na nejakom nadzdvihu až

tak veľmi nezáleží, ale imp ku impíku a víťazstvo je naše, o to sústredenejšie však musí licitovať, lebo vynechanie hry či slemu alebo okontrovanie záväzku ktorý tam súper majú, či naopak licitovanie na privysokom stupni a padanie s kontrolou za 800 v záväzku, kde súper nemá ani len celú hru je katastrofa, ktorá vaše ambície úplne odpíše. V topskórovom turnaji je každá nula rovnaká, či už ste hrali 3D za 110 a ostatní hrali 1BT+1 alebo ste spadli s vykladaného veľkého slemu za ktorý by ste písali 13 impov a takto ich píšú súper. Takže v klube naopak mnohí v topskórových turnajoch hrajú ležérne a napriek tomu dosiahnu dobrý výsledok. V jednom z komentárov som aj napísal, že ma víťazstvo v turnaji vôbec netešilo, lebo sme obaja vedeli, aké hrubé chyby sme urobili.

Inak aj ja osobne radšej hrám topskórové než impové turnaje, ale rozhodli sme sa pokiaľ možno v utorok hrať impové turnaje, lebo slabinou našich hráčov je družstevné hranie a impové turnaje v mnohých aspektoch družstevné hranie simulujú, až na to, že partnerov do družstva si obvykle vyberáme sami, kým pole je dané tým, kto do klubu prišiel. Deformácie poľa sa však prejavujú vo všetkých druhoch hodnotenia, v impovom hodnotení sa dajú trochu eliminovať škrtním extrémnych výsledkov, ale ani to nemusí pomôcť, ba dokonca za istých okolností "nespravodlivosť" sa takto ešte zvýrazní.

Párové topskórové turnaje hlavne v tak silne nevyrovnanom poli, aké v klube v súčasnosti máme, vedú k deformovaniu družstevných bridžových návykov. Hráč, ktorý si zvykne, že licitovanie menej bezpečných, riskantných záväzkov vedie na dlhých tratiach k lepším výsledkom, než presná a opatrná licitácia, o bezpečnej zohrávke nehovoriac, si v zápase družstiev obvykle vôbec neuvedomuje, že stratégiu v družstvách musí zmeniť. Už som to uvádzal inde, ale konkrétne, napríklad ak partner otvoril 1 káro a mám fit kárový do 10 bodov, hoci je záväzok 2D bezpečnejší než 1BT, tak v párovom turnaji treba licitovať 1BT, lebo ak bude 100% istota, že 2D idú, a 50% pravdepodobnosť, na splnenie 1BT, 30% pravdepodobnosť na splnenie 1BT s nadzdvihom a 20% pravdepodobnosť, že 1BT sa spadnú, ak pre jednoduchosť budem uvažovať iba o dvoch stoloch, na jednom sa vždy licitujú 2D a na druhom vždy 1BT, tí ktorí licitovali 2D získajú 2x 100%, 5x 50% a 3x 0%, pomer bude 45% voči 55%. V impovom vyjadrení však "káristi" získajú, ak to všetko bolo v prvej hre 2x 4 Imp, 5x 0 Imp a 3x -1 Imp. Celkovo to skončí pomerom 8:3 na Imp, v druhej hre by to bol ešte výraznejší rozdiel. Podobných príkladov, kedy v družstvách a topskórovom páru treba licitovať úplne iné záväzky je neúrekom.

Schodisko a súťažný bridž

V tomto bode má Gejza do značnej miery pravdu. Hoci jednotlivé zápasy párov bezpochyby súťažným bridžom sú, tak konečné poradie vzniká na základe nerovnakých východných podmienok. Určite je oveľa ťažšie vyhrať na 1. než na poslednom stole a výhra obvykle nebude taká vysoká. Berme to však ako motiváciu pre slabšie páry, v bežných turnajoch sa na prvých troch miestach strieda stále tá istá päť párov, sem tam náhodne medzi ňu niekto prenikne, pri tomto formáte naopak predpokladám, že celkový víťaz z nižších stolov bude skôr pravidlom, než prekvapením. Je to iný druh hendikepového turnaja, keď párom dopredu nepridelím body navyše, ale každý dostáva súpera, ktorý by mal zodpovedať jeho sile, prirodzene ak sa niekto zo silných hráčov prepadne príliš hlboko, tak potom vysoko vyhrá, ale neviem, ako by som mohol pravidlá upraviť tak, aby príliš hlboký pokles nemohol nastať, tentokrát takto v 2. kole mnoho impov zarobili Ploščica so Števákom a celkovo skončili tretí, hoci prvý zápas vysoko prehrali.

Alternatíva ku schodisku

Pravdepodobne optimálnou možnosťou, ako trénovať družstvá, je hrať družstevné zápasy, ale v našich podmienkach je to nereálne a zostavovanie ad hoc družstiev na základe zbytkového princípu je dokonca možno aj škodlivé. Ak by každý utorok I. ligové družstvá hrali medzi sebou družstevné zápasy, tak ostatných párov by nebolo dosť, aby mohli odohrať párový turnaj medzi sebou, viem si však predstaviť, že by si nejaké I. ligové družstvo dopredu dohodlo zápas s iným silným družstvom, ostatní by hrali párový turnaj na cross impy, pričom by sa do tohto turnaja premietli ako komparatív aj výsledky

družstevného zápasu, podobne, ako sme to robili pri jednokolovej skupinovke, v ktorej výsledky A ovplyvňovali výsledky v B, ale výsledky B skupiny neovplyvňovali A skupinu. Predpokladám, že v svojom mene i v mene Mirka, Ota, Šaňa, poprípade Vierky s Alicou môžem vyhlásiť, že sme pripravení nastúpiť hociktorý utorok ako sparing partneri voči niektorému z I. ligových družstiev. Treba mi to však dať dopredu vedieť, aby som namiešal dve sady rozdaní.